ὡς τοὺς θεοὺς κάλλιστα εἰδότας ὁποῖα ἀγαθά ἐστι· τοὺς δὲ εὐχομένους χρυσίον, ἢ ἀργύριον, ἢ τυραννίδα, ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, οὐδὲν διάφορον ἐνόμιζεν εὔχεσθαι, ἢ εἰ κυβείαν, ἢ μάχην, ἢ ἄλλο τι εὔχοιντο
τῶν φανερῶς ἀδήλων ὅπως ἀποβήσοιτο. Θυσίας 3
δὲ θύων μικρὰς ἀπὸ μικρῶν, οὐδὲν ἡγεῖτο μειοῦσθαι τῶν ἀπὸ πολλῶν καὶ μεγάλων πολλὰ καὶ μεγάλα θυόντων. οὔτε γὰρ τοῖς θεοῖς ἔφη καλῶς ἔχειν, εἰ ταῖς μεγάλαις θυσίαις μᾶλλον ἢ ταῖς μικραῖς ἔχαιρον· (πολλάκις γὰρ ἂν αὐτοῖς τὰ παρὰ τῶν πονηρῶν μᾶλλον ἢ τὰ παρὰ τῶν χρηστῶν εἶναι κεχαρισμένα) οὔτ' ἂν τοῖς ἀνθρώποις ἄξιον εἶναι ζῆν, εἰ τὰ παρὰ τῶν πονηρῶν μᾶλλον ἦν κεχαρισμένα τοῖς θεοῖς ἢ τὰ παρὰ τῶν χρηστῶν· ἀλλ' ἐνόμιζε τοὺς θεοὺς

τὰ δὲ δεινὰ καὶ εὐχομένοις ἀπαλέξειν. Cf. Xen. Sympoſ. IV, 47.

ὡς τοὺς θεοὺς κ. ἑ.] Pro *τῶν θεῶν εἰδότων* [ſeu pro *νομίζων τοὺς θεοὺς κάλλιστα εἰδέναι* Z.]. Semel hic tironum cauſa dixiſſe ſufficiet, Atticos non ſolum Genitiuis conſequentiae vti, ſed etiam Nominatiuis, Datiuis et Accuſatiuis: in quo fere caſum ſubſtantiui aut vim verbi praecedentis reſpiciunt. Hic ſunt accuſatiui, quia praecedit accuſatiuus *θεούς*. De Nominatiuis agit Küſterus ad Ariſtoph. Plut. p. 6, et Periz. ad Aelian. II, 14: de Nominat. Datiuo et Accuſ. vid. Sylburg. ad Pauſan. p. 980 ſeq.: Dukeri Ind. rerum in notis ad Thucyd., vt alios praetermittam. Mox MS. 2. *ὁποῖα τ' ἀγαθὰ ἐ.* bene. *Ern.*

εὔχοιντο] Iunt. *εὔχοιτο*. Sed vulgatum recte tuentur Ald., Pariſ., Steph. et Beſſario.

ἀποβήσοιτο] Iunt. et Hal. *ἀποβήσετο*: hinc corrigit Brodaeus et Erneſtus *ἀποβήσεται*. Sed optatiuus, qui eſt in Caſtal., Ald., Pariſ. et Steph., conuenientior eſt vſui auctoris. vid. ſupra cap. 1,

§. 6. *ἀποβήσοιντο* Vatic. 1. Flor. E. Pariſ. 3.

§. 3. *μικρὰς ἀπὸ μικρῶν*] Cf. Xen. Symp. IV, 50, et Grotius ad Marc. Ev. XII, 43.

πολλὰ καὶ μεγάλα] Erneſtus cenſet, eſſe pro *πολλὰς καὶ μεγάλας*, et laudat Atticorum morem a femininis repente tranſeundi ad neutra: de quo vid. Gregor. de Dial. Attic. §. 39: atque Hindeburgius per Syneſin intelligit *ἱερεῖα* vel *ἱερὰ* ex antec. *θυσίας*. Sed equidem, duce Brodaeo, intelligo *ἀγαθὰ*, idem quod neceſſario debet intelligi in *πολλῶν καὶ μεγάλων*, vbi *ſacrificia* non poſſunt habere locum.

πολλάκις γὰρ] Beſſario eleganter *γὰρ* vertit *alioquin*.

μᾶλλον ἢ τὰ π. τ. χ.] Iunt. negligit *τὰ*, et in MS. Vindob. 1 eſt *μᾶλλον ἦν κεχαρισμένα τοῖς θεοῖς*, perperam. Fortaſſis corruptio eſt orta ex interpretatiuncula grammatici, qui ignorauit, *εἶναι* eleganter referri ad ellipſin *ἔφη*.

οὔτ' ἂν] Reiſkius eleganter: *οὔτ' αὖ*. *Ern.*